

[Lilli Gyldenkilde]

ation om 5-6 år, at folk skal læsses over på bi-standssystemet, fordi lovens intentioner ikke kan overholdes. Jeg tror, det er noget, vi alle kan være enige om er umådelig vigtigt, hvis vi kunne få en sådan bestemmelse ind.

Jeg mener også, at en sådan bestemmelse kunne bidrage til, at der var sikkerhed for, at de opstramninger, der kommer vedrørende rådigheden, ikke vil blive så groteske, at folk og slet ikke de arbejdsløse ikke kan leve med dem. Vi vil som altid påpege, at det hovedsagelig er kvinder, vi taler om, når talen er om langtidsledige. Ca. 75 pct. af alle langtidsledige er kvinder. Lovens hensigt med, at de skal have tilbud om uddannelse, er vi altså helt enig i. Derfor skal der efter vores mening en revisionsbestemmelse ind, så vi sikrer det. Alle partier er enige i hensigten med dette forslag. Derfor vil jeg appellere til, at vi også får en sådan bestemmelse ind.

Når det er sagt, skal jeg ikke undlade at sige, at vi ikke er helt tilfredse med finansieringen. Vi synes ikke, det er rimeligt, at lønmodtagerne skal betale regningen to gange. Jeg er fuldstændig enig i og har været medforslagsstiller til, at arbejdsgiverne skal betale første ledighedsdag, ikke mindst for at få virksomhederne til at undlade at bruge dagpengesystemet til korttidspar-king af de ansatte. Men at lønmodtagerne både skal betale over AUD-fonden og over anden ledighedsdag og efterfølgende endda, er for galt. Jeg er fuldt ud klar over, at det andet ligger i en anden lovgivning. Det er ikke dette forslag, men det efterfølgende. Jeg er fuldt ud klar over det. Jeg er bedrøvet, jeg er ked af det, og jeg er lidt skuffet over, at det ikke lykkedes Socialdemokratiet, som har været med i disse forhandlinger, at få den bestemmelse væk.

Men jeg kender også vilkårene herinde, og derfor ved jeg også, hvor besværligt det i givet fald ville have været. Men det ville have været godt, om ikke det samlet kom til at fremstå, som om regeringen har fået den ene del igennem med den ene side af salen og den anden del igennem med den anden side af salen, og så er det alligevel, når alt kommer til alt, til sidst blevet et håndkantslag. Det håber jeg vi kan undgå i det videre arbejde i udvalget.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal da love for, at fru Lilli Gyldenkilde

gjorde, hvad hun kunne for, at de to lovforslag kunne ses som en samlet helhed. Det skal jeg beklage. Socialdemokratiet har intet med arbejdsministerens lovforslag nr. L 57 at gøre. Vi har ikke debatteret det med arbejdsministeren. Vi kommer til behandlingen, så vil vi give vores indstilling til det. Jeg vil gerne pointere, at jeg godt kan se den politiske interesse i at blande de to ting sammen, men jeg vil pointere, at lovforslag nr. L 57, der behandles senere i dag, på ingen måde har været inde i forhandlingerne mellem regeringen og Socialdemokratiet om loven om de langtidsledige og jobtilbud.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg husker ikke lige ordret, hvordan jeg sagde det før, fordi jeg ikke har manuskriptet med herop – og jeg holdt mig vist i øvrigt heller ikke til det. Jeg ved godt, hr. Kaj Poulsen, at Socialdemokratiet ikke har været med til at forhandle det efterfølgende forslag, hvori der står, at arbejderne skal betale for anden ledighedsdag og fremover. Jeg pointerede det, da jeg var heroppe. Det, jeg beklagede, var, at vi er i en situation, hvor det ikke var muligt at få det taget af bordet. Nu kan jeg håbe på og appellere til andre gode kræfter i Folketinget om, at vi sammen – fordi vi her er enige i, at vi skal undgå dette – måske kan forhindre det. Det var ikke noget frontalt angreb på Socialdemokratiet. Det beder jeg hr. Kaj Poulsen forstå. Jeg er temmelig sikker på, at de øvrige socialdemokrater, der sidder her, er klar over, at det var ikke det, der var mit ærinde.

Traberg Smidt (V):

Også Venstre synes, at lovforslag nr. L 55 er et stort skridt i den rigtige retning. Der er mange ting i forslaget, der er gode. Der er nogle, der er helt excellente. Selvfølgelig er det sådan, når der er tale om et forlig, at nogle partier bedre kan lide nogle dele end andre dele, men taget som en helhed er vi enige i sigtet.

Det, som Venstre i særlig grad hæfter sig ved som positive elementer, er f.eks. den udvidede informationspligt over for og informationsadgang for de ledige. Det er i høj grad et spørgsmål om det nye rådighedsbegreb. Det er jo sådan, at man i dag somme tider kan være i tvivl om, hvorvidt systemet gavner de ledige i at kunne gå meget længe uden at få anvist et arbejde